

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Commentarii Exegetici In Apocalypsim Ioannis Apostoli

Viegas, Brás

Parisiis, 1615

Reiecta superiori sententia de muliere sedente super bestiam coccineam,
vera, & germana statuitur. Sectio III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39261

quod decem Reges debeant odisse fornicariam, eamque desolatam facere, quomodo quæso cum ista expositione cohæret? Enim vero qui fieri potest, ut decem illi Reges impiissimi odio habere debeant ipsam multitudinem impiorum, cum ipsi, ut fatentur huius expositionis auctores, sint præcipua impiorum pars? Nam quod de spiritali illo odio dicitur, quatenus eam fouendo, & adiuuando addicant cruciatibus sempiternis, alienum planè est, & extortum. Itaque facile est coniecere aliam quamdam accipiendam esse fornicariam, aliamque Babylonem odio habendam ab illis decem Regibus, ab illique funditus excidendam, de qua iam sectione sequenti aggredimur disputare.

Reiecta superiori sententia de muliere sedente super bestiam coccineam, vera, & germana statuitur.

SECTIO III.

- I. **V**T facile quibus ex superioribus intelliget, ea profectò expositio, quam cõmuniter in hunc locum interpretes afferunt, & nos paulo ante commemorauimus, inuitum ad se, ac repugnantem Ioannem pertrahit: quare aliam excogitare impellimur, quæ contextui congruentior appareat. Igitur cum hæc mulier proprium nomen in fronte scriptum præferat, *Babylon mater fornicationum*, videndum de quanam Babylone sermo sit: Babylonem enim aliquam mysticam accipiendam esse demonstrat vox illa *Mysterium*, quod indicat sub Babylonis nomine mysterium aliquod occultari. Quare existimamus nomine Babylonis Romanam urbem significari in hoc Apocalypsis opere, vbi toties Babylon nominatur. Nam quod Roma Babylonis nomine censeatur, perspicuum est ex 1. Pet. vlt. *salutaris vobis Ecclesia, quæ est in Babylone selecta* (sic enim legere possumus, cũ sit Græcè *συνελεκτη*). Quo loco sub typo Babylonis Romam significatam esse docent Tertul. lib. aduersus Iudeos, c. de Natiuitate, Euseb. Cæsar. lib. 2. Eccl. hist. c. 15. Beda in eum locum, & D. Hier. in lib. de viris illustribus, in Marco. Imo hanc ipsam Babylonem, de qua Ioannes hoc capite, aliisque disserit, Romanam urbem interpretatur Tertul. loco citato, & D. Hier. in epist. ad Algaiam, q. 1. & fusè in epist. ad Marcellam, ut commigret Bethlehem. *Lege, inquit, Apocalypsim Ioannis, & quid de muliere purpurata, & scripta in eius fronte blasphemia septem montibus, aquis multis, & Babylonis cantetur exitu, contuere: Exite, inquit Dominus, de illa populus meus, & ne participes sitis delictorum eius: fugite de medio Babyloni. Cecidit enim Babylon magna, & facta est habitatio Demoniorum. Est quidem ibi sancta Ecclesia: sunt trophæa Apostolorum, & Martyrum: est Christi vera confessio: est ab Apostolo prædicata fides, & Gentilitate calcata in sublime se quotidie erigens vocabulum Christianum: sed ipsa ambitio, potentia, magnitudo urbis, videre, & videri, & tantam frequentiam hominum saltem inuitum videre à proposito Monachorum, & quiete aliena sunt.* Ex quibus verbis constat Hieron. de vrbe Roma hanc Apocalypsis Babylonem intellexisse. Cæterum nomen Babylonis non ad eam Romam transferendum est, quæ modo sub Romano Pontifice fidem Christi profitetur: sed ad eam, quæ antequam reciperet fidem Christi, idolis seruebat, & ad eam, quæ erit tempore Antichristi, quam à summo Pontifice Romano, atque adeo à fide defecturam Ioannes hoc capite, & sequenti commemorat.
- II. Existimamus igitur cum Tertull. & D. Hieron. nomine Babylonis hoc Apocalypsis opere, potissimumque hoc capite, & sequenti, nomine etiam mulieris fornicariæ Romanam urbem sub duplici illo statu accipiendam esse, eiusque urbis calamita-

Nomine Babylonis Romanæ.
1. Pet. 5, 13.

Tertull.
Euseb. Cæs.
Beda.
D. Hiero.

Roma sub quo statu hic accipienda.

ealmitatem, & excidium sub Antichristi tempore futurū prænunciati, Deū-
que memorē tyrannicæ crudelitatis, qua sub Imperatoribus Romanis in Chri-
stianos Roma delavit, eam per decem Reges omnino eversurū. Et verò Romā
Ioannes clarissimis argumentis videtur indicasse, cum dixit mulierem sedere
super septem montes: imo omnia, quæ his capitibus memōtantur, in Romanam
urbem aptissime quadrant. *Veni, inquit, ostendam tibi damnationem meretricis ma-*
gna, cum qua fornicati sunt Reges terra, & inebriati sunt, qui inhabitant terram, de vino
prostitutionis eius: quia, ut ait D. Leo serm. de Nativit. Apostolorum Petri, & Pauli,
Cum pene omnibus dominaretur gentibus, omnium gentium serviebat erroribus: & magnam
sibi videbatur assumpsisse religionem, quia nullam respuebat falsitatem. Vnde omnium
Deorum superstitionibus imbuta quasi meretrix prostituta vniuersis populis
sedebat. Dicitur circumdata purpura, & coecino, inaurata auro, lapide pretioso,
& margaritis, propter summam opum abundantiam, atque in victu, vestitu, re-
būisque omnibus usum incredibilem. Habet poculum aureum in manu plenū
abominatione, & in munditia fornicationum: quoniam omnibus gentibus, qui-
bus imperabat, idolatriam suam, falsorumque deorum, quos colebat, supersti-
tiones impurissimas sub specie religionis quasi poculum aureum, propinabat.

Roma idolo-
latra qua
fuerit.

D. Leo.

Quæ verò sequuntur in interpretatione, quam Angelus adhibuit, sic habet. III.

Bestia, quam vidisti, fuit, & non est: ascensura est de abyssis, & in interitum ibit. Eodē modo
exponenda sunt, quo sectione præcedenti iuxta communem expositionem. Se-
ptem capita septem montes sunt, videlicet Palatinus, Quirinalis, Aventinus, Cælius,
Viminalis, Esquilinus, Ianicularis. Et reges septem sunt: nimirum docet Angelus
per septem capita bestie, super quam mulier sedet, (ad bestiam capita referenda
sunt ipsa capita, non ad mulierem, quemadmodum & illud, Plena nominibus blas-
phemia, ut patet ex Græco contextu, cum Græcè habeatur ἑξῶν, neutro genere,
quod cum Græcè ἡγεῖται consentit: nam si ad mulierem spectaret, dicendū foret,
ἡγεῖται) docet, inquam, Angelus per septem capita bestie non solum septem
montes, sed septem etiam Reges accipiendos esse. Qui verò nam illi sint, statim
exponit: Quinque, inquit, ceciderunt, vnus est, & alius nondum venit. Non placet nobis
sententia Marij Victorini Episcopi exilimatis quinque Reges, qui ceciderunt,
esse illos Imperatores Romanos, qui post Neronem vsque ad tempus, quo Ioā-
nes hæc scribebat, imperarunt, videlicet Vespasianum, Titum, Galbam, Otho-
nem, Vitellium: tum verò cum dicitur, vnus, intelligi Domitianum, qui eo tem-
porē imperabat: cum verò, qui nondum venit, esse Neruam, qui Domitiano suc-
cessit, qui quoniam non integro biennio imperium tenuit, idcirco subiungi: Et
cum venere: oportet illum breue tempus manere. Non placet, inquam, hæc Victorini
expositio, quoniam Ioannes paulò post loquēs de Antichristo facit illum vnum
de septem istis Regibus: inter Neruam autem, & Anichristum quamplurimi
Romani Imperatores interiecti sunt. Nec multum in istis credendum est Victo-
rino, quippe qui in eo errore fuit, ut putauerit Neronem in fine mundi à mor-
tuis excitandum, ipsūque fore Antichristum. Quocirca rectius dicemus per
septem istos Reges, septem mundi status intelligendos esse, ut aiebat communis
opinio, quæ in hac re nobis probatur, primum ab Adā vsque ad Noë, secundum
à Noë vsque ad Abraham, tertium ad Abraham vsque ad Moysen, quartum à
Moysen vsque ad Dauidē, quintum à Dauidē vsque ad Christum, sextum à Chri-
sto vsque ad Antichristum, septimum ab Antichristo vsque ad finem mundi.

Septem mon-
tes Roma.

Marij de 7.
Regibus ex-
positione non
probatur.

Probatur cō-
munis de 7.
status.

Itaque septem Reges significant septem numeratos status, in quibus varij
Principes, & Reges Dei famulos diuexarunt: præcipuè verò posterioribus

III.

temporibus Ecclesiam à Christo fundatam variis persecutionibus oppresset sit. Tum verò rectè subiungitur: *Quinque ceciderunt*: quoniam quinque iam status, quo tempore hæc Ioannes mandabat literis, præterierant. *Vnus est*, hoc est, vnus adhuc durat à Christo vsque ad Antichristum decurrens. *Alius nondum venit*, id est, postremus sub Antichristo. *Et cum venerit, oportet illum breue tempus manere*: quoniam

Dæmonis in Ecclesiam odium inuenit.

niam tribus tantum annis cum dimidio imperabit. *Bestia, qua erat, & non est, de septem est, & ipsa octaua est*, hoc est, Dæmon (is enim per bestiam intelligitur) de septem est, quia ipse in omnibus superioribus Tyrannis, & Ecclesiam persecutoribus tantquam in membro præcipuo aduersus eandem dimicabit. Et nihilominus octaua est, quia verè Dæmon ab aliis omnibus Regibus diuersus est, & quasi eorum

Decem Regum imperium.

comparatione octauus Ecclesiam infensissimus hostis. *Decem cornua, qua vidisti, decem Reges sunt*. Intelliguntur illi decem Reges, in quos diximus tractatu de Antichristo diuidendum fore imperium Romanum, & totius orbis principatum.

Varia lectio

Qui potestatem tanquam Reges vna hora accipient post bestiam. Siue legamus *bestiam*, vt habet nostra editio: siue *cum bestia*, vt legunt Biblia Complut. Andr. Cal. Arethas, & Primas. idem sensus efficitur. Accipiunt enim regnum *cum bestia*, id est, tempore Antichristi: vel *post bestiam*: scilicet gradientes, quasi ipsam vt famuli sequantur, eique obtemperant. Quod dicitur, *vna hora*, significat exiguo tempore regnatos.

V. *Hi cum Agno pugnabunt*, quoniam simul cum Antichristo bellum difficillimam Ecclesiam inferent, fidelesque vbique insecrabitur. *Hi odient fornicariam, & desolatam facient illam, & nudam, & carnes eius manducabunt, & ipsam igni concremabunt*. Recolenda sunt, quæ in tractatu de Antichristo diximus de decem Regibus, qui orbis imperium obtinebunt, cum Antichristus aduenerit: ex quibus Antichristus tres bello profligatos trucidabit: septem reliquos sibi vltro obtemperantes in societatem admittet. Cum ergo hoc loco Angelus Ioanni prænuntiet fore, vt hi decem Reges odio habeant fornicariam, eamque e minino euertant, & incendiant: manifestè colligitur paulò ante, quam Antichristus adueniat, vel saltem ad initium eius imperij Romanam urbem ab his decem Regibus euersum, & concrematum iri: siquidem cum Antichristus imperauerit, non futuri sunt decem Reges, sed septem. Quoniam verò hæc Romana urbis euersio, & incendium debet ex Diuina iusticia proficisci, quæ de vrbe illa, vbi tanta vis sanguinis Martyrum sub Imperatoribus Romanis effusa est, extremis temporibus poenas iustissimè exposcet, idcirco additur: *Deus enim dedit in corda eorum, vt faciant, quod placitum est illi, scilicet Antichristo: vt dent regnum suum bestia, donec consummentur verba Dei*. Etenim vt omnes aduersus Romanam urbem conspirent, permittet Deus, *Vt dent regnum suum bestia*, id est, potestatem suam Dæmoni committant ad persecutionem fidelium: & ita consummentur, hoc est, impleantur Diuinæ predicationes de extremorum temporum acerbitate. Denique, vt intelligeremus sermonem esse de Romana vrbe, concludit Angelus: *Et mulier, quam vidisti, est ciuitas magna, qua habet regnum super reges terra*. Etenim tempore, quo hæc Ioanni monstrabatur, Romana urbs penè omnibus Regibus terræ imperabat. Hæc in genere de Romana urbis incendio, & euersione dicta sunt, quæ sequenti capite adhuc magis explicantur.

Romana urbis euersio, quo tempore futura.